

UPPSALA
UNIVERSITET

BESLUT

2022-05-03

Dnr UFV 2022/373

Skolverket

Box 256
751 05 Uppsala

Besöksadress

Dag Hammarskjölds väg 7

Handläggare

Karin Lemming Sandrup

Telefon

018-471 18 28

karin.sandrup@uu.se

Förslag med anledning av införandet av ämnesbetyg i gymnasieskolan, gymnasiesärskolan och inom kommunal vuxenutbildning på gymnasial nivå och som särskild utbildning på gymnasial nivå samt förslag avseende ändringar som rör hantverksprogrammet

Beslut

Härmed beslutas

- att Uppsala universitet överlämnar expertens yttrande som sitt svar på rubricerad remiss.

Bakgrund

Uppsala universitet har beretts möjlighet att lämna synpunkter på rubricerad remiss.

Bifogat yttrande har utarbetats av docent Maria Westman vid Institutionen för pedagogik, didaktik och utbildningsstudier. De ämnesdidaktiska nätverk som är knutna till Uppsala universitets lärarutbildningar har också haft möjlighet att kommentera remissen.

Beslut i detta ärende har fattats av undertecknad rektor i närvaro av universitetsdirektör Caroline Sjöberg, efter föredragning av utbildningsledare Karin Lemming Sandrup. Närvarande därutöver var akademiombudsman Per Abrahamsson och Uppsala studentkårs ordförande Jacob Färnert.

Anders Hagfeldt

Karin Lemming Sandrup

UPPSALA
UNIVERSITET

YTTRANDE

2022-05-03 Dnr UFV 2022/373

Skolverket

Box 256
751 05 Uppsala

Besöksadress

Dag Hammarskjölds väg 7

Handläggare

Karin Lemming Sandrup

Telefon

018-471 18 28

karin.sandrup@uu.se

Förslag med anledning av införandet av ämnesbetyg i gymnasieskolan, gymnasiesärskolan och inom kommunal vuxenutbildning på gymnasial nivå och som särskild utbildning på gymnasial nivå samt förslag avseende ändringar som rör hantverksprogrammet

Uppsala universitet har beretts möjligheter att yttra sig över ovan rubricerad remiss. Universitetet vill anföra följande.

Kort sammanfattning

Uppsala universitet ställer sig positivt till intentionen att skapa ett betygssystem som dels liknar grundskolans och dels syftar till att fördjupa elevers kunskaper samt minska stressen vid betygssättning både för elever och lärare.

Uppsala universitet välkomnar förslaget på ämnesbetyg i enlighet med tidigare remissvar UFV 2020/2047. Vidare instämmer universitetet i konsekvensutredningens slutsats att ämnesbetyg kan leda till att fokus läggs på lärande till skillnad från ett mer ensidigt fokus på bedömning. En tydlig fördel med ämnesbetyg är att lärare följer elever i deras utveckling. Detta system värnar lärares professionella omdöme, men Uppsala universitet menar att det också är viktigt att lärarna får gedigen fortbildning som vilar på vetenskaplig grund i arbetet med att införa ämnesbetyg. Om så inte sker riskerar reformen att missa syftet både gällande kunskapsfördjupning och gällande ambitionen att minska elevers och lärares stress och dessutom heller inte motverka betygsinflation.

Då Skolverket uppmanar att särskilt uttala sig om förslag som är relevanta för remissinstansen väljer Uppsala universitet att kommentera de avsnitt som är relevanta med tanke på lärosätets kompetens och utbildningsutbud. Det innebär att yttrandet rör framförallt förslagen till ämnesplaner för de gymnasiegemensamma ämnena, förutom ämnet idrott och hälsa, och då särskilt progressionen mellan de olika nivåerna i ämnet. Förslag till ändrade examensmål för gymnasieskolans nationella program berörs övergripande.

Ämnesplanernas innehåll och progression kommenteras ämne för ämne nedan, men generellt bör innehållet i ämnesplanerna ses över så att progressionen tydliggörs. Även kursernas omfattning är en viktig fråga att

beakta, då de inte bör bli varken för omfattande och därmed kunskapstunga eller för små, spretiga och ytliga. Inget av de förslagen uppmuntrar till kunskapsfördjupning.

Övergripande synpunkter på kapitel 1 konsekvensutredningen

I likhet med konsekvensutredningen ser Uppsala universitet att fördelarna med ett ämnesutformat system är att det möjliggör ett fördjupat lärande där betygen ska spegla elevernas kunskaper i ämnet som helhet och därtill skapa bättre planeringsmöjligheter för lärarna.

En förutsättning för att systemet ska fungera anges vara att ämnen delas upp i nivåer istället för kurser och att progressionen mellan ämnena stärks. Uppsala universitet ställer sig i grunden positiv till detta, men vill samtidigt påpeka vikten av att progressionen verkligen tydliggörs. Hänsyn måste här tas till de olika ämnenas karaktär, där vissa ämnen har en tydlig progression mot fördjupad kunskap medan andra ämnen byggs upp av olika ämnesområden som läggs till som breddning. I de fallen blir progression svårt att uppnå, åtminstone på likvärdigt sätt. Det i sig kan hindra den fördjupning som reformen säger sig syfta till. Ytterligare en konsekvens av behovet av progression mellan nivåerna är att vissa ämnen delas upp i flera "ämnen", vilket gäller exempelvis svenska, på ett sätt som kan få konsekvenser för både ämnessyn och kunskapsdjup. Uppsala universitet ser också en fara i att uppdelningen i mindre "ämnen" leder till fragmentisering av kunskaper istället för fördjupning. För de program som endast läser Nivå 1 i ett ämne är också risken stor att ämnet blir mycket sporadiskt, disparat och osammanhängande, vilket Uppsala universitet ser som en stor fara.

Förslaget anger också att ämnesbetyg ska sättas i slutet av utbildningen och således sammanfatta elevens betyg. Uppsala universitet välkomnar detta då det öppnar för fördjupat lärande, men det kräver också vissa förutsättningar för att bli verkningsfullt. De synpunkter universitetet särskilt vill framhålla är att ett sådant system skulle kunna uppmuntra elever att välja kurser strategiskt, som i kurser i matematik och engelska. För att förhindra sådana konsekvenser måste det byggas in en motvikt, exempelvis i form av meritvärdessystem, för att få eleverna att verkligen välja de fördjupande kurserna. Om konsekvensen av ämnesbetygssystemet blir att eleverna väljer bort de fördjupande kurserna motverkar systemet sitt syfte. Ytterligare en synpunkt Uppsala universitet vill framföra är att det kommer krävas omfattande fortbildning i hur systemet ska tillämpas för att det ska bli verkningsfullt. Det finns en risk att systemet skulle kunna utnyttjas summativt, genom att samtliga betyg räknas samman till ett slutbetyg, vilket skulle förfela reformen syfte.

Uppsala universitet ställer sig positiv till förslaget om införande av *betygskriterier* istället för kunskapskrav i samband med föreslagen övergång från kurs- till ämnesbetyg i gymnasiet. De synpunkter Uppsala universitet har gäller att principerna för betygssättning bör förtydligas. Det blir särskilt tydligt gällande de så kallade mellanbetygen D och B, där omfattande kommentarmaterial kan komma att behövas för att förtydliga principerna för bedömningen. Vidare ser Uppsala universitet att de föreslagna utformningarna där delar av centralt innehåll nämns i övergripande ordalag i betygskriterierna fortsatt riskerar resultera i att betygskriterierna används som planeringens och undervisningens fokus, snarare än som avsett enbart som riktlinjer för bedömning. Att betygskriterierna liksom kunskapskraven innehåller värdeord gör att samma problematik kring likvärdig betygsättning som finns i nuvarande systemet kvarstår. Även om reformens främsta syfte inte är att motverka problem med likvärdig bedömning mellan skolor så är detta värt att lyfta fram. De formuleringar för betygskriterier som fanns i GY2000:16 var tydligare än i det förslag som föreligger, varför inspiration med fördel kan tas därifrån.

Kommentarer och ändringsförslag till Skolverkets förslag till förändringar i ämnesplanerna för de gymnasiegemensamma ämnena

Kommentarer och ändringsförslag till Skolverkets föreslag till förändringar i ämnesplanerna för de gymnasiegemensamma ämnena kommenteras ämne för ämne nedan, med särskilt fokus på progression mellan nivåerna för de olika ämnena.

Uppsala universitet ställer sig i stort bakom den föreslagna ämnesplanen i **engelska**. Det aktuella förslaget tydliggör kopplingen mellan engelska nivå 1, 2 och 3 och olika nivåer i GERS, vilket är positivt. Universitetet ser att progressionen mellan nivå 1 och 2 överlag är tydlig medan steget till nivå 3 ibland innebär ett ganska stort steg gällande språklig komplexitet. Detta gäller till exempel ”Användning av grundläggande stilistiska och retoriska grepp” och ”Teoretiska och komplexa ämnesområden, även av viss vetenskaplig karaktär, med anknytning till elevernas utbildning och valt fördjupningsområde samt till samhälls- och arbetsliv” som återfinns som centralt innehåll i nivå 3. Uppsala universitet ställer sig kritisk till att ”Författarskap i relation till litterära epoker” inte återfinns på nivå 2 och befarar att det kan leda till kunskapsluckor när litterära epoker inte längre står framskrivet i det centrala innehållet.

Ämnesplanerna i **samhällskunskap, historia** och **religion** behandlas här gemensamt. Här befarar Uppsala universitet att förslaget i nuvarande utformning inte möter det avsedda målet med reformen. Övergripande problem som universitetet vill påpeka är oviljan att upprepa centralt

YTTRANDE

2022-05-03

Dnr UFV 2022/373

innehåll på olika nivåer i ämnesplanerna. Principen om att inte upprepa innehåll medför att viktigt innehåll förbehålls de elever som läser högre nivåer av historia och samhällskunskap, medan elever på främst yrkesprogram får en innehållsligt mycket begränsad och urvattnad variant av ämnet.

Konkreta exempel på ovanstående vad gäller ämnesplanen i **samhällskunskap** är att innehållsliga aspekter som t.ex. hållbar utveckling inte alls finns med i det centrala innehållet för nivå 1, att globala och miljömässiga perspektiv enbart behandlas på nivå 3, och att elever som enbart läser nivå 1a1 inte alls berör politiska ideologiska skiljelinjer. I relation till ämnets utpräglade koppling till samtida händelser är det uppseendeväckande att en explicit koppling till aktuella samhällsfrågor och händelser lyser med sin frånvaro i såväl syfte som centralt innehåll. Noterbart är även att det sätt på vilket privatekonomi skrivs fram i det centrala innehållet för nivå 1a1, med fokus på individens ansvar för sin personliga ekonomi och utan en tydlig koppling till samhällsekonomi och samhällsfrågor, inte ligger i linje med aktuell samtida forskning kring finansiell literacy.

Liknande problematik finns för fördelningen av innehållsliga punkter mellan olika nivåer för ämnesplanen i **historia**. Progression i begreppsanvändning saknas mellan kurserna. Uppsala universitet menar att det är problematiskt att folk mord inte syns i historieämnets centrala innehåll. Det historiska innehållet i läroplanen har urvattnats, även elever som läser kortare kurser behöver till exempel kunskaper om efterkrigstiden. Historieämnet behöver skapa en tydlig och gemensam grund för alla elever, oavsett vilka kunskaper de har med sig från gymnasieskolan. De behöver till exempel en historisk överblick och ett historiskt djup. Uppsala universitet uppskattar dock att förslaget innebär att de nationella minoriteterna lyfts fram, likaså att genus lyfts fram mer explicit. En risk är dock att det kan bli problematiskt att peka ut specifika grupper/minoriteter, när det kan finnas andra grupper/minoriteter som det kan vara mer relevant att lyfta fram framöver. Progressionen mellan LGR22 och den nya förslaget för historieämnet syns tydligt, vilket är bra.

Ämnesplanen i **religion** generellt har blivit tydligare, vilket Uppsala universitet ser som positivt. Progressionen i begreppsanvändningen vad gäller förhållandet religioner och andra livsåskådningar har förtydligats, vilket blir konsekvent i relation till grundskolans kursplan. Det är också bra att en form av religionskritik skrivs fram, i relation till skrivningen om religion och samhälle. En fara, särskilt på nivå 2, är att innehållet är mycket omfattande, vilket gör att det svårt att realisera i praktiken. Uppsala universitet är dock kritiska mot föreliggande förslag att "världsreligioner" skrivs fram utan precisering eftersom det riskerar bli godtyckligt vilka religioner som tas upp och bearbetas i klassrummen, och

att flera för svensk kontext viktiga religioner riskerar att inte behandlas. Uppsala universitet förespråkar därför en större precision av vad som avses med världsreligioner.

Sammanläggningen av nuvarande delar om etik respektive livsfrågor är olycklig på Nivå 1. Etik är reflektionen över en del av livsfrågorna, moralens grund och roll. De två delarna bör därför fortfarande ha varsin tydlig del i det centrala innehållet. Att behärska de etiska grundbegreppen gör det möjligt att föra samtal om moralfrågor. Det är den reflekterande nivån. Livsfrågor handlar mer hur jag till exempel i mitt liv gestaltar och utformar min livssyn. Båda delarna måste få ordentlig och tydlig plats. Gällande nivå 2 ställer sig Uppsala universitet tveksam till innehållet ”urfolks religiösa traditioner”. Med hänsyn till hur detta skrivs fram i konsekvensutredningen, förespråkar universitetet att detta snarare borde ligga i historieämnet, eftersom det är ett relativt stort fokus på de historiska perspektiven. Slutligen ser universitetet en fara i att specificera etiken på det sätt som görs: när biomedicinsk etik och miljöetik skrivs fram riskerar det att bli normerande. Ett förslag är att antingen stryker exemplen eller skriver fram fler.

Ämnesplanerna i **naturkunskap** har mål som generellt är vida och ganska oprecisa. Det är färre mål än tidigare, vilket upplevs som positivt, men samtidigt ger ämnesplanen då begränsad vägledning. En positiv nyhet är att naturvetenskapliga arbetsmetoder läggs till. Det är ett starkt fokus på hållbar utveckling och människokroppen i ämnesplanen. Något om materiens uppkomst, ämnen i naturen och kretslopp bör därför finnas med i nivå 1 eftersom detta är grundläggande för att förstå och diskutera hållbar utveckling. Gällande hållbar utveckling menar Uppsala universitet att det är olyckligt att skriva om ”perspektivet *miljömässig* hållbar utveckling”, eftersom hållbar utveckling i vedertagna definitioner alltid innehåller både ekologiska, ekonomiska och sociala dimensioner, även om någon dimension sätts i förgrunden.

Progressionen mellan nivåerna är inte alltid tydlig. Detta gäller exempelvis innehållet gällande sexualitet och sexuell hälsa i progressionsnivåerna 1a1 50 poäng och 1a2 50 poäng som upplevs som väldigt krystad. Innehållet ”Naturvetenskap som har påverkat utvecklingen inom olika områden och som tillämpas inom arbetsliv och forskning” på nivå 1 uppfattas som mer avancerat än ”Naturvetenskapliga framsteg som har påverkat utvecklingen inom olika områden” på nivå 2. Innehållssatsen ”Undersökande arbetssätt [...] redovisning med olika uttrycksformer” i nivå 1 uppfattas som mer avancerat än ”Undersökande arbetssätt [...] samt redovisning” som det står i nivå 2. Liknande gäller innehållet ”Naturvetenskapen i populärkulturen” på nivå 2 som uppfattas vara mer passande på nivå 1.

I vissa fall syns inte progressionen alls där innehållssatserna i princip är lika i nivå 1 och 2. I dessa fall skulle konkretiseringar med hjälp av

exempel på vad som kan tas upp vara lämpligt. Värt att beakta är då att exemplifieringar kan bli väldigt styrande, och att det därför är viktiga avvägningar att göra om vilka exempel som tas upp.

En progressionslinje i betygskriterierna skrivs fram som (E) i **huvudsak fungerande** – (C) **fungerande** – (A) **väl fungerande** jämfört med betygskriterierna i matematik där motsvarande progressionslinje är (E) i **huvudsak fungerande** – (C) **till stor del tydligt och korrekt** – (A) **tydligt och korrekt**. Matematikens formuleringar uppfattas här på ett tydligare sätt beskriva vad det är man ska sträva efter att uppnå, i naturkunskapens formulering framgår inte vad det är som ska fungera.

Ämnesplanen i **matematik** kommenteras utifrån det övergripande perspektivet att progressionen mellan kurserna kräver en noggrannare analys av innehållet för att bli tydligt. Nedan ges exempel på hur man skulle kunna tydliggöra progressionen i några väsentliga avseenden. Här fokuseras på c-spåret, även om synpunkterna gällande *begreppet förändring* och *algebraiska uttryck* troligtvis har relevans även för b- och i viss mån a-spåret.

Den matematiska behandlingen av *begreppet förändring* dyker i förslaget upp ganska plötsligt i nivå 3 (i och med derivata), och skulle kunna förberedas på tidigare nivåer. Förslagsvis skulle man i nivå 1, där linjära funktioner, potens- och exponentialfunktioner tas upp, kunna explicit nämna och betona begreppen proportionalitet och exponentiell tillväxt. På samma sätt kan man ta upp motsvarande begrepp i relation till logaritmer och andragradspolynom i nivå 2.

Skrivningarna rörande *algebraiska uttryck*, rationella uttryck, ”andragradsfunktioner” och liknande framstår som ostrukturerade. För att göra progressionen tydligare föreslås att begreppet *polynom* introduceras redan i nivå 1, i anslutning till den första punkten om hantering av formler och algebraiska uttryck. Progression rörande just manipulation av algebraiska uttryck är väsentlig, eftersom detta är ett område som många studenter har svårigheter med även på universitetsnivå. Om begreppet polynom introduceras tidigt, kan linjära funktioner, potensfunktioner med positiva heltalskoefficienter, och på nivå 2 ”andragradsfunktioner” (som borde benämnas andragradspolynom eller möjligen kvadratiske funktioner) introduceras som speciella typer av polynom. Vidare ges utrymme för en tydlig progression ända upp till nivå 4, där faktorsatsen och komplexa lösningar till polynomekvationer behandlas.

Matematiska resonemang och bevis är ett område där nuvarande system riskerar att förstärka och överbetona svårigheterna, eftersom en tydlig progression saknas. Uppsala universitet rekommenderar att begreppen definition, sats och bevis introduceras redan i nivå 1 (åtminstone för c-spåret). Avsikten med rekommendationen är inte att formalisera gymnasie matematiken, men åtminstone på c-spåret bör eleverna tidigt lära

YTTRANDE

2022-05-03

Dnr UFV 2022/373

sig vikten av precisa beskrivningar av begrepp och noggrant motiverade och strukturerade resonemang med tydliga förutsättningar och slutsatser. Detta är en central del av matematiken som ämne, att jämföras med den empiriska metoden i naturvetenskaperna. Progressionen säkerställs genom att eleverna först lär sig att läsa och förstå och sedan på högre nivåer även själva konstruera enklare bevis. Uppsala universitet vill i detta sammanhang också ta upp att en del av de skrivningar rörande bevis som nu finns i kursplanerna är problematiska. När bevis nämns (i nivå 2c, 3c och 4) görs det alltid i relation till geometriska satser, vilket lätt kan tolkas som att bevisföring i matematik är begränsat till geometri. Vidare används på många ställen termen ”motivera” istället för ”bevisa”, exempelvis ”motivering och hantering av konjugatregeln och kvadreringsreglerna”. Här ses inga goda skäl till detta. Nivån av stringens hos bevisen måste givetvis anpassas till gymnasienivån, men att undvika att använda begreppet tror vi gör mer skada än nytta.

Slutligen en synpunkt som rör skrivningarna om *relationen mellan derivata och integral* i nivå 3. När den bestämda integralen introduceras, görs det under innehållssatsen ”Begreppen primitiv funktion och bestämd integral. Sambandet mellan primitiv funktion och derivata”. Uppsala universitet menar att detta är bakvänt. Den bestämda integralen är inte a priori relaterad till begreppet primitiv funktion, utan blir det först i och med integralkalkylens fundamentalsats. ”Sambandet mellan primitiv funktion och derivata” framgår däremot direkt ur definitionen, eftersom en primitiv funktion helt enkelt är en funktion som har en annan, given, funktion som sin derivata. Här föreslås därför att skrivningen istället bör lyda: ”Begreppet bestämd integral. Sambandet mellan primitiv funktion och bestämd integral.”

Ämnesplanerna i **svenska** och **svenska som andraspråk** behandlas här tillsammans men med vissa gemensamma skrivningar. Syftesbeskrivningarna för ämnena svenska och svenska som andraspråk överensstämmer i förslaget väl och är i princip likalydande förutom att svenska som andraspråks lyfter fram andraspråksperspektivet. Svenska som andraspråk får därmed ett bredare innehåll som mer liknar svenskämnet och blir mer än ett färdighetsinriktat språkämne, vilket Uppsala universitet välkomnar. De mål som undervisningen i ämnena ska ge förutsättningar för att utveckla är helt identiska i de båda ämnena, vilket i sig är bra, men universitetet föreslår att ämnet svenska som andraspråk borde innefatta ett mål som rör flerspråkighet, då betydande delar i syfte och centralt innehåll rör detta.

I syftesformuleringen för de båda ämnena skrivs de olika innehållsliga delarna fram mycket olika detaljerat, vilket ger ämnets innehållsliga delar olika tyngd. Framför allt gäller det innehållet *tala/samtala och skriva* som gemensamt formuleras på tre rader, medan innehållet ”läsa” ges ett

YTTRANDE

2022-05-03

Dnr UFV 2022/373

omfattande stycke med motiveringar och samhällsliga konsekvenser. Detta menar Uppsala universitet behöver ses över så att de ämnesinnehållsliga delarna får den betydelse som är avsedd där det ena innehållet inte ges fördel eller större vikt än något annat. Tre betydelsebärande innehållsliga delar klumpas nu samman till en punkt som formuleras kortfattat, vilket inte uppfattas bära samma tyngd som ett utvecklat innehåll om en punkt. På så vis framstår ämnet som obalanserat och riskerar att bli ett läs-ämne på bekostnad av de andra innehållsliga delarna.

Eftersom nivå 1 är den kurs som läses av alla blir också innehållet i nivå 1 det som alla elever får med sig innehållsmässigt. Det innebär att nivå 1 har ett brett innehåll som försöker spänna över så många olika delar som möjligt. En risk med detta är att stofffrängsel uppstår vilket i sig inte främjar syftet med reformen, alltså möjlighet till fördjupande kunskaper i ämnet. Ett förslag för att minska effekten av detta skulle exempelvis kunna vara att studiet av epoker flyttas till nivå två, istället för att som nu återfinnas på samtliga nivåer.

Progressionen mellan kurserna bygger inom de både ämnena både på en breddning och fördjupning. Vissa skrivningar visar dock på en mer avancerad kunskapsförmåga i de lägre nivåerna än i de högre, vilket alltså kan tolkas som en omvänd progression. Ett exempel på detta är skrivningen på nivå 1 i svenska som andraspråk, "Språklig variation i talat och skrivet språk. Hur språkvariationen hänger samman med geografisk och social bakgrund, ålder och kön samt hur makt och identitet kan komma till uttryck i språkanvändningen". Detta uppfattas som bära på en högre grad av komplexitet än den skrivning som finns i nivå två 2, "Språkinlärastrategier för andraspråksutveckling. Reflektion över den egna språkinläringen, med tonvikt på strategier för att stärka andraspråksutveckling. Faktorer som främjar utveckling av flerspråkighet". För att uppnå progression bör dessa delar byta plats.

Vid ett par tillfällen blir också ordvalen i strecksatserna olyckligt, och vid ett par tillfällen missvisande och direkt olämpligt. Strecksatsen "Analys av svenska språkets uppbyggnad i olika typer av texter. Hur ord, fraser och satser är uppbyggda samt hur de samspelar i grammatiken" återfinns både i ämnena svenska och svenska som andraspråk på nivå 2. Vad som menas men skrivningen "hur de samspelar i grammatiken" blir svårt att förstå och dessutom missvisande och inte i enlighet med nyare grammatisk forskning. Är det som efterfrågas snarare vilken funktion olika val får som är det viktiga här? I så fall bör det framgå, för att bli begripligt och inte öppna för egna tolkningar. Strecksatsen "Språkförhållanden i Sverige. Språklagstiftning, däribland de nationella minoritetsspråkens, invandrarspråkens och teckenspråkets ställning." innehåller ordet "invandrarspråken" vilket gruppen starkt vänder sig emot som en olycklig

formulering. Vilka språk som räknas hit och inte minst vilka som inte räknas hit är en mycket komplex fråga som bör lösas med en alternativ formulering.

Gällande betygskriterierna ställs frågan om det inte borde finnas någon form av kriterium för språkinlärningsstrategier och jämförelse mellan eget och andras språk i ämnet svenska som andraspråk. Kriterierna är gemensamma för de båda ämnena.

Ytterligare en kommentar är att de fördjupningskurser som nu ligger som valbara ska döpas om till egna ”ämnen”, det vill säga kurserna Litteratur, Retorik och Skrivande. Det här leder till en begreppsförvirring i det att det innehåll som finns i kurserna redan återfinns inom ämnet svenska. Att då argumentera för att detta är ämnen, blir för Uppsala universitet ett märkligt resonemang som bör lösas på annat sätt. Exempelvis genom benämningen Fördjupning: Litteratur eller liknande.

Kommentar och ändringsförslag till Skolverkets förslag till examensmål

De förslag till ändringar i examensmålen som ges kommenteras enbart kort för några av de nationella programmen.

Uppsala universitet noterar med förvåning att examensmålen skiljer sig mellan olika program trots att det gäller samma ämne. Det gäller exempelvis matematikämnet som beskrivs på helt olika sätt i Naturvetenskapsprogrammet och Teknikprogrammet, men det gäller även flera andra ämnen och program.

Uppsala universitet ser positivt på att naturkunskap införs på Teknikprogrammet och förordar den alternativa lösningen att införa naturkunskap nivå 1b, 100 poäng.

Inom det Humanistiska programmet och Samhällsvetenskapsprogrammet ser Uppsala universitet gärna att engelska, nivå 3, ska ingå som obligatorisk nivå och inte som fördjupning. Motivet till det stärks ytterligare då det föreslås vara möjligt att gymnasiearbetet numera kan skrivas på engelska på det Humanistiska programmet.